

4. Коробов М.Я. Фінансово-економічний аналіз діяльності підприємств : навчальний посібник / М.Я. Коробов. – К. : Знання, КОО, 2000. – 378 с.
5. Наконечна Г.Ф. Теорія економічного аналізу : навчальний посібник / Г.Ф. Наконечна, П.О. Магдійчук. – Хмельницький : ХДУ, 2004. – 200 с.
6. Савицька Г.В. Економічний аналіз діяльності підприємства : навчальний посібник / Г.В. Савицька. – К. : Знання, 2004. – 654 с.
7. Кононенко О. Аналіз фінансової звітності / О. Кононенко, О. Маханько. – Х. : Фактор, 2008. – 208 с.
8. Мец В.О. Економічний аналіз фінансових результатів та фінансового стану підприємства : навчальний посібник / В.О. Мец. – К. : Вища шк., 2003. – 278 с.
9. Терещенко О.О. Фінансова діяльність суб'єктів господарювання : навчальний посібник / О.О. Терещенко. – К. : КНЕУ, 2003. – 554 с.
10. Шеремет О.О. Фінансовий аналіз : навчальний посібник / О.О. Шеремет. – К., 2009. – 196 с.

Надійшла 17.9.2010 р.

УДК 658.152

Л.В. ОВОД

Хмельницький національний університет

АМОРТИЗАЦІЯ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ ЗА ДІЮЧИМ ЗАКОНОДАВСТВОМ ТА В ПРОЕКТІ ПОДАТКОВОГО КОДЕКСУ УКРАЇНИ

В статті розглядаються підходи до нарахування амортизації основних засобів, передбачені в проекті Податкового кодексу України та їх порівняння із діючою методикою податкового і бухгалтерського обліку амортизації.

An extra charge depreciations of the fixed assets, foreseen in the project of the Internal revenue code of Ukraine and their comparing to the operating method of the fiscal and book-keeping accounting of depreciation are examined in the article.

Ключові слова: амортизація, амортизаційна політика, податкова політика, амортизаційні відрахування, методи амортизації.

Постановка проблеми. Амортизаційні відрахування є одним з найважливіших джерел фінансування простого та розширеного відтворення основних засобів, що дозволяє покращити їх склад і структуру, підвищити конкурентоспроможність випущеної продукції. З огляду на це виникає необхідність якісного управління амортизаційною політикою на макро- і мікрорівні. В управлінні відтворенням основних засобів аналіз на основі інформації бухгалтерського обліку дозволяє приймати ефективні управлінські рішення.

Важливе значення при цьому має амортизаційна та податкова політика держави. Економічна криза, неякісна економічна політика держави, відсутність наукового підходу до розробки механізму відтворення засобів праці спричинила погіршення фізичного і морального стану необоротних активів підприємств.

На переважній більшості підприємств України бухгалтерський облік орієнтований на вимоги податкового законодавства, у тому числі й у провадженні амортизаційної політики. Відмінності між бухгалтерським і податковим обліком амортизації очевидні. Тому важливими на сучасному етапі є питання вибору моделі подальшого розвитку податкової системи.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Про відмінності між способами нарахування амортизації в бухгалтерському і податковому обліку, недоліки податкового методу вже йшлося в наших попередніх публікаціях та роботах багатьох вчених-економістів. Проблеми обліку, нарахування амортизації основних засобів в бухгалтерському і податковому обліках знаходились в центрі уваги таких науковців, як: Н.М. Алпатова, М.Д.Білик, О.В.Бондар, М.А. Борисенко, І.І. Вініченко, С.Ф. Голов, Л.В. Городянська, Житний П.С., Ільєнко, С.В. Онишко, О.О.Орлов, П.А.Орлов, В.О. Парнюк, Н.Е. Потапова-Синько, М.А. Проданчук, Ю.І. Стадницький, Хомин П.Я. та ін.

Невирішена частина загальної проблеми. В опублікованому для всенародного обговорення 3 серпня 2010 р. проекті нового Податкового кодексу України від 07.09.2010 р. № 6509 зроблена спроба гармонізації бухгалтерського і податкового обліку амортизації основних засобів, при цьому найбільше нововведень порівняно з чинним податковим законодавством містить третій розділ – “Податок на прибуток” [1]. Цей законопроект характеризується низкою особливостей та нововведень, які покликані істотно змінити порядок нарахування амортизації основних засобів в Україні за податковим методом.

Загальна мета дослідження полягає в аналізі діючої методики обліку і нарахування амортизації та за проектом Податкового кодексу.

Викладення основного матеріалу дослідження. Основні засоби є важливим елементом господарської діяльності підприємств України. Рівень розвитку технологій виробництва залежить від ефективності відтворення їх активної частини і може здійснюватись за рахунок власних або залучених джерел. За умов фінансової кризи залучення позикових засобів для суб'єктів господарювання має деякі складності, тому

важливим власним джерелом фінансування капітальних вкладень є амортизація. Проте, суми амортизаційних відрахувань, розраховані відповідно до Закону України “Про оподаткування прибутку підприємств” від 22.05.97 № 283/97-ВР і за методами, зазначеними у Положенні (стандарті) бухгалтерського обліку 7 “Основні засоби” від 27.04.2000 № 92 істотно відрізняються [2,3]. Податковий метод, який найчастіше використовується бухгалтерами на підприємствах України не забезпечує розширеного відтворення засобів праці.

Аналіз стану основних засобів та економіки України в цілому на сучасному етапі показує, що основна частина засобів праці залишається зношеною, а стан економіки не є стійким. Саме тому існує необхідність дієвих економічних реформ, проведення адекватної податкової політики і побудови ефективної, справедливої та стабільної податкової системи. Необхідність зміни чинного податкового законодавства диктується і його крайньою недосконалістю, що виражається, зокрема, у відсутності єдиної законодавчої і нормативної бази оподаткування, чималій кількості нормативних документів та невідповідності законів і підзаконних актів [4]. Отже, реформа податкової системи має створити умови для здійснення суб'єктами господарювання переоснащення основних фондів та оновлення матеріально-технічної бази.

Таблиця 1

Зміст та основні елементи амортизаційної політики в різних законодавчих документах України та у проекті Податкового кодексу України

Визначення термінів і складові амортизаційної політики	ПСБО 7 “Основні засоби” від 27.04.2000 № 92	Закон України “Про оподаткування прибутку підприємств” від 22.05.97 № 283/97-ВР (стаття 8)	Проект Податкового кодексу України від 15.06.10 № 6509 (статті 1, 7, 13-15 Розділу III “Податок на прибуток підприємств”)
1	2	3	4
Амортизація основних засобів (фондів)	Систематичний розподіл вартості, яка амортизується, необоротних активів протягом строку їх корисного використання (експлуатації)	Поступове віднесення витрат на їх придбання, виготовлення або поліпшення, на зменшення скоригованого прибутку платника податку у межах норм амортизаційних відрахувань	Систематичний розподіл вартості основних засобів та нематеріальних активів, яка амортизується, протягом строку їх корисного використання (експлуатації)
Об'єкт амортизації	Об'єктом амортизації є вартість, яка амортизується (окрім вартості землі і незавершених капітальних інвестицій)	-	-
Вартість основних засобів (фондів), яка амортизується	Первісна або переоцінена вартість необоротних активів за вирахуванням їх ліквідаційної вартості	Балансова вартість групи основних фондів (окремого об'єкта основних фондів групи 1) на початок розрахункового кварталу	Первісна вартість основних засобів та нематеріальних активів
Види амортизації	Прямолінійна, дегресивна (прискорена) і та, яка ґрунтується на кількості одиниць продукції, отриманих від використання об'єкта (виробнича)	З метою оподаткування амортизація поділяється на звичайну, бонусну та прискорену	З метою оподаткування амортизація поділяється прямолінійну і прискорену
Строк корисного використання (експлуатації)	Очікуваний період часу, протягом якого необоротні активи будуть використовуватися підприємством або з їх використанням буде виготовлено (виконано) очікуваний підприємством обсяг продукції (робіт, послуг)	-	-

1	2	3	4
Витрати, що підлягають амортизації	Витрати, що формують первісну вартість або переоцінена вартість необоротних активів за вирахуванням їх ліквідаційної вартості	Амортизації підлягають витрати на: <ul style="list-style-type: none"> - придбання основних фондів для власного виробничого використання, включаючи витрати на придбання племінної худоби та придбання, закладення і вирощування багаторічних насаджень до початку плодоношення; - самостійне виготовлення основних фондів для власних виробничих потреб, включаючи витрати на виплату заробітної плати працівникам, які були зайняті на виготовленні таких основних фондів; - проведення всіх видів ремонту, реконструкції, модернізації та інших видів поліпшення основних фондів; - капітальні поліпшення землі, не пов'язані з будівництвом, а саме: іригація, осушення, збагачення та інші подібні капітальні поліпшення землі 	Амортизації підлягають: <ul style="list-style-type: none"> - витрати на придбання основних засобів для використання у господарській діяльності, у тому числі витрати на придбання племінної худоби та придбання, закладення і вирощування багаторічних насаджень до початку плодоношення; - витрати на самостійне виготовлення основних засобів для використання в господарській діяльності, у тому числі витрати на виплату заробітної плати працівникам, які були зайняті на виготовленні таких основних засобів; - витрати на проведення реконструкції, модернізації та інших видів поліпшення основних засобів; - витрати на капітальне поліпшення землі, не пов'язане з будівництвом, а саме іригацію, осушення, збагачення та інше подібне капітальне поліпшення землі; - сума індексації основних засобів проведена відповідно до ПК
Класифікація груп основних засобів для розрахунку амортизаційних відрахувань	Для цілей бухгалтерського обліку основні засоби класифікуються за такими групами: <ol style="list-style-type: none"> 1. Основні засоби <ol style="list-style-type: none"> 1.1. Земельні ділянки. 1.2. Капітальні витрати на поліпшення земель. 1.3. Будинки, споруди та передавальні пристрої. 1.4. Машини та обладнання. 1.5. Транспортні засоби. 1.6. Інструменти, прилади, інвентар (меблі). 1.7. Тварини 1.8. Багаторічні насадження. 1.9. Інші основні засоби. 2. Інші необоротні матеріальні активи <ol style="list-style-type: none"> 2.1. Бібліотечні фонди. 2.2. Малоцінні необоротні матеріальні активи 2.3. Тимчасові (нетитульні) споруди. 2.4. Природні ресурси. 2.5. Інвентарна тара. 2.6. Предмети прокату. 2.7. Інші необоротні матеріальні активи. 3. Незавершені капітальні інвестиції. 	Основні фонди підлягають розподілу за такими групами: <ul style="list-style-type: none"> група 1 – будівлі, споруди, їх структурні компоненти та передавальні пристрої, в тому числі жилі будинки та їх частини (квартири і місця загального користування), вартість капітального поліпшення землі; група 2 – автомобільний транспорт та вузли (запасні частини) до нього; меблі; побутові електронні, оптичні, електромеханічні прилади та інструменти, інше конторське (офісне) обладнання, устаткування та приладдя до них; група 3 – будь-які інші основні фонди, не включені до груп 1, 2 і 4; група 4 – електронно-обчислювальні машини, інші машини для автоматичного оброблення інформації, пов'язані з ними засоби зчитування або друку інформації, інші інформаційні системи, комп'ютерні програми, телефони (у тому числі стільникові), мікрофони і рації, вартість яких перевищує вартість малоцінних товарів (предметів) 	Основні засоби поділені відповідно до мінімально допустимих строків їх корисного використання (експлуатації) на: <ul style="list-style-type: none"> група 1 – земельні ділянки; група 2 – капітальні витрати на поліпшення земель, не пов'язані з будівництвом – 15 років група 3 – будинки – 20 років споруди – 15 років передавальні пристрої – 10 років група 4 – машини та обладнання – 5 років (ЕОМ- 2 роки) група 5 – транспортні засоби – 5 років група 6 – інструменти, прилади, інвентар (меблі) – 4 роки група 7 – тварини – 6 років група 8 – багаторічні насадження – 10 років група 9 – інші основні засоби – 12 років група 10 – бібліотечні фонди група 11 – малоцінні необоротні матеріальні активи група 12 – тимчасові (нетитульні) споруди – 5 років група 13 – природні ресурси група 14 – інвентарна тара – 6 років група 15 – предмети прокату – 5 років група 16 – довгострокові біологічні активи – 7 років

1	2	3	4
<p>Методи амортизації</p>	<p>Амортизація основних засобів (крім інших необоротних матеріальних активів) нараховується із застосуванням таких методів: 1) прямолінійного; 2) зменшення залишкової вартості; 3) прискороного зменшення залишкової вартості; 4) кумулятивного; 5) виробничого. Підприємство може застосовувати норми і методи, передбачені податковим законодавством. Амортизація малоцінних необоротних матеріальних активів і бібліотечних фондів може нараховуватися у першому місяці використання об'єкта в розмірі 50 відсотків його вартості, яка амортизується, та решта 50 відсотків вартості, яка амортизується, у місяці їх вилучення з активів внаслідок невідповідності критеріям визнання активом або в першому місяці використання об'єкта 100 відсотків його вартості</p>	<p>Метод, визначений Законом про прибуток і за встановленими нормами. Норми амортизації встановлюються у відсотках до балансової вартості кожної з груп основних фондів на початок звітного (податкового) періоду в такому розмірі (в розрахунку на податковий квартал):</p> <ul style="list-style-type: none"> - група 1 – 2 відсотки; - група 2 – 10 відсотків; - група 3 – 6 відсотків; - група 4 – 15 відсотків. <p>Платник податку може прийняти рішення про застосування інших норм амортизації, що не перевищують норм, визначених Законом</p> <p>До об'єктів, зазначених в пп.8.6.3-8.6.6 дозволено застосування прискороної амортизації та її норми. Пп.8.6.7 визначено об'єкти і розмір бонусної амортизації</p>	<p>Амортизація основних засобів нараховується із застосуванням таких методів:</p> <p>1) прямолінійного, за яким річна сума амортизації визначається шляхом ділення вартості, яка амортизується, на строк корисного використання об'єкта основних засобів;</p> <p>2) прискороного зменшення залишкової вартості, за яким річна сума амортизації визначається як добуток залишкової вартості об'єкта на початок звітного року або первісної вартості на дату початку нарахування амортизації та річної норми амортизації, яка обчислюється відповідно до строку корисного використання об'єкта і подвоюється.</p> <p>Метод прискороного зменшення залишкової вартості застосовується лише при нарахуванні амортизації до об'єктів основних засобів, що входять до груп 4 (машини та обладнання) та 5 (транспортні засоби)</p>
<p>Облік вартості об'єктів амортизації</p>	<p>Одиницею обліку та вартості основних засобів є об'єкт основних засобів</p>	<p>Облік балансової вартості основних фондів, які підпадають під визначення групи 1, ведеться по кожній окремій будівлі, споруді або їх структурному компоненту та в цілому по групі 1 як сума балансових вартостей окремих об'єктів такої групи.</p> <p>Облік балансової вартості основних фондів, які підпадають під визначення груп 2, 3 і 4, ведеться за сукупною балансовою вартістю відповідної групи незалежно від часу введення в експлуатацію таких основних фондів. Окремий облік балансової вартості індивідуальної матеріальної цінності, що входить до складу основних фондів груп 2, 3 або 4, з метою оподаткування не ведеться</p>	<p>Облік балансової вартості основних засобів кожної з груп ведеться за кожним з об'єктів, що входить до складу окремої групи, у тому числі вартість поліпшення основних засобів, отриманих безоплатно або в оперативний лізинг (оренду) як окремий об'єкт амортизації та в цілому за групою як сума балансової вартості окремих об'єктів такої групи.</p>

1	2	3	4
Період нарахування амортизації	Нарахування амортизації здійснюється протягом строку корисного використання (експлуатації) об'єкта, який встановлюється підприємством при визнанні цього об'єкта активом (при зарахуванні на баланс), і призупиняється на період його реконструкції, модернізації, добудови, дообладнання та консервації	Амортизація окремого об'єкта основних фондів групи 1 провадиться до досягнення балансовою вартістю такого об'єкта ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян. Залишкова вартість такого об'єкта відноситься до складу валових витрат за результатами відповідного податкового періоду, а вартість такого об'єкта прирівнюється до нуля. Амортизація основних фондів груп 2, 3 і 4 провадиться до досягнення балансовою вартістю групи нульового значення	Амортизація об'єкта основних засобів нараховується протягом строку корисного використання (експлуатації) об'єкта, встановленого платником податку, але не менше мінімально допустимого строку, встановленого пунктом 14.1 статті 14 цього розділу, помісячно, починаючи з місяця, що настає за місяцем введення об'єкта основних засобів в експлуатацію і зупиняється на період його реконструкції, модернізації, інших видів поліпшення та консервації
Порядок визначення та нарахування сум амортизаційних відрахувань	Нарахування амортизації проводиться щомісячно відповідно до особливостей обраного методу	Сума амортизаційних відрахувань звітного періоду визначається як сума амортизаційних відрахувань, нарахованих для кожного із календарних кварталів, що входять до такого звітного періоду (далі – розрахункові квартали). Сума амортизаційних відрахувань кварталу, щодо якого проводяться розрахунки (розрахунковий квартал), визначаються шляхом застосування норм амортизації, визначених пунктом 8.6 цієї статті, до балансової вартості груп основних фондів на початок такого розрахункового кварталу	Амортизаційні відрахування розрахункового кварталу за кожним об'єктом основних засобів визначаються як сума амортизаційних відрахувань за три місяці розрахункового кварталу, обчислених із застосуванням обраного платником податку методу нарахування амортизації відповідно до встановлених строків корисного використання щодо кожної групи основних засобів

В опублікованому для всенародного обговорення 3 серпня 2010 року проекті Податкового кодексу України № 6509 від 15.06.2010 р. найбільше нововведень порівняно з чинним законодавством містить третій розділ – «Податок на прибуток». В основу розділу «Податок на прибуток підприємств» у проекті Податкового кодексу покладено чинний на сьогодні Закон України «Про оподаткування прибутку підприємств», який у процесі практичного застосування, опрацювання та внесення великої кількості доповнень зазнав суттєвих змін, і внаслідок цього набув регулюючого та стимулюючого характеру. Статті 1, 9, 13-15 містять нововведення, що стосуються сутності, методів і порядку нарахування амортизації в податковому обліку. В таблиці 1 наведено зміст та основні елементи амортизаційної політики за діючим законодавством і у проекті Податкового кодексу України. Позитивними змінами, які пропонуються авторами проекту стосуються наступного:

1) здійснена спроба удосконалення податкового законодавства, а також гармонізації податкового і бухгалтерського обліку амортизації основних засобів;

2) відповідно до статті 7.9 третього розділу амортизація стала статтею витрат при розрахунку податкового прибутку, а за Законом “Про оподаткування прибутку підприємств” від 22.05.97 р. об'єктом оподаткування є прибуток, який визначається шляхом зменшення суми скоригованого валового доходу звітного періоду на суму валових витрат платника податку і суму амортизаційних відрахувань.

3) змінився порядок визначення вартості, яка амортизується;

4) відбулось збільшення кількості груп для нарахування амортизації з чотирьох до шістнадцяти, причому встановлено мінімально допустимі строки корисного використання для об'єктів кожної групи;

5) скасовано конкретні норми амортизаційних відрахувань щодо груп основних фондів, а встановлення її здійснюється шляхом ділення вартості, яка амортизується, на строк корисного використання об'єкта основних засобів;

6) зростає кількість методів амортизації до п'яти, три з яких є прискореними. Вводиться метод прискореного зменшення залишкової вартості при нарахуванні амортизації до об'єктів основних засобів, що входять до групи 4 (машини та обладнання) та групи 5 (транспортні засоби). Це дозволить включати у валові видатки значну частину ресурсів, яка потім буде вираховуватися з прибутку, тобто піде на розвиток, і не обкладатиметься податком ту частину прибутку, яку вкладається у модернізацію виробництва. Вказане створює стимули для розвитку економічного потенціалу підприємств. При цьому сума амортизації буде істотно більшою.

7) надано право протягом від одного до трьох років відносити на витрати одразу всю вартість придбаних машин та обладнання залежно від обсягу інвестицій. Причому для підприємств з інвестиціями понад

сто мільйонів гривень дозволено використовувати механізм прискореної амортизації для об'єктів основних засобів групи 2 (капітальні витрати на поліпшення земель, не пов'язані з будівництвом), 3 (будинки, споруди, передавальні пристрої) та 8 (багаторічні насадження).

8) звільняються від оподаткування кошти, використані на реінвестування, тобто придбання основних фондів, які є об'єктами амортизації, коли така операція здійснюється платником податку за рахунок частини отриманого ним прибутку.

Висновки. Потребують глобального перегляду запропоновані у проекті Податкового кодексу від 07.09.2010 р. № 6509 підходи до оподаткування прибутку підприємств, оскільки проект:

- не використовує Міжнародні стандарти фінансового обліку, перехід на які є передумовою створення зони вільної торгівлі з ЄС;
- встановлення обмежень щодо кількості методів амортизації основних засобів: дозволено застосування прямолінійного методу і методу прискореного зменшення залишкової вартості;
- встановлення обмежень щодо суми амортизаційних відрахувань: мінімально допустимий термін використання об'єктів, встановлений за групами основних засобів; переоцінка об'єктів, яка Податковим кодексом допускається лише з урахуванням чинника інфляції; розмежування витрат на ремонт і поліпшення необоротних активів між витратами звітного періоду та капіталізацію (10 % від вартості, яка амортизується, на початок року – межа розподілу).

Введення в дію проекту Податкового кодексу України повинно забезпечити уніфікацію правил оподаткування з міжнародними стандартами обліку і скасування дискримінаційних норм щодо окремих сфер або видів діяльності.

Література

1. Проект Податкового кодексу України від 15.06.10 № 6509 // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://gska2.rada.gov.ua/pls/zweb_n/webproc4_1?id=&pf3511=37984.

2. Про оподаткування прибутку підприємств : закон України № 283/97-ВР від 22.05.97 // [Електронний ресурс]. – Режим доступу : [http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?page=1&nreg=334 %2F94- %E2 %F0](http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?page=1&nreg=334%2F94-%E2%F0).

3. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 7 “Основні засоби” від 27.04.2000 № 92 // [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=z0288-00>.

4. Кондрашов О.М. Податковий кодекс – основа реформ у законодавстві / О.М. Кондрашов // Дебет-Кредит. – 2010. – № 37. – С. 25–28.

Надійшла 7.9.2010 р.

УДК 658.589

Н.А. ПОНОМАРЬОВА

Хмельницький національний університет

ОБЛІКОВІ ПІДХОДИ ДО ВІДОБРАЖЕННЯ РИНКОВОЇ ВАРТІ ПІДПРИЄМСТВА ЧЕРЕЗ ПРИЗМУ ВИЗНАННЯ ЙОГО ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОГО КАПІТАЛУ

У статті досліджено інтелектуальний капітал з точки зору можливості його ідентифікації та відображення в системі бухгалтерського обліку і звітності як чинника збільшення вартості підприємства.

The article examines the intellectual capital in terms of its possible identification and mapping in the accounting and reporting as a factor increasing the cost of business.

Ключові слова: інтелектуальний капітал, ринкова вартість підприємства, нематеріальні активи, фінансова звітність.

Постановка проблеми. На сучасному етапі розвитку економіки надзвичайно гостро стоїть проблема невідповідності даних обліку та звітності потребам ринку. Пушкар М.С. виділяє такі причини обмеженості існуючої системи обліку:

- 1) система обліку надзвичайно консервативна, тобто абсолютно байдужа до будь-яких інновацій;
  - 2) бідність інформаційних ресурсів;
  - 3) відсутність зв'язків системи обліку з системою управління, яку облік обслуговує;
  - 4) система обліку низькоінтелектуальна, що проявляється у рутинних способах обробки інформації, а розширення інформаційних ресурсів на запити користувачів залишається поза увагою обліковців, хоча в центрі уваги повинні бути методи створення інформації, а не методи її обробки;
  - 5) архаїчність системи обліку;
  - 6) недостатня підготовка кадрів облікового профілю [1, с. 149].
- Сталі погляди на облік і звітність потребують перегляду з урахуванням зростання ролі